

Teatrul Alexandru Davila se reformează

După ani lungi și grei de anonimat datorat unui management defectuos lăsat să-și arate neputința până la ultima consecință, Teatrul Alexandru Davila din Pitești a fost preluat după un concurs exigent de un director ambițios, priceput și harnic. În doar 7 luni, Nicolae Poghirc, cunoscut actor al naționalului craiovean, a cârmuit vizibil istoria teatrului redând colectivului speranța unei renașteri în care puțini mai credeau. Fiindcă e greu să mai speri în redresare după ce trupa a fost subțiată și publicul alungat, după ce până și clădirea, acum în prag de consolidare și-a pierdut aura de odinioară când în acest spațiu aveau loc adevărate evenimente și se etalau actori de elită. Cum a fost posibil, ar trebui să ne întrebăm mai des și cu glas tare, fiindcă Piteștiul nu e un caz izolat, cum nu sunt izolate nici rețetele prin care atâtea alte locuri din țara asta au căzut pradă nepăsării, afacerismului, ignoranței. În aceste noi condiții, și Festivalul internațional al teatrului de studio, care are o tradiție de 21 de ediții, a fost în acest an mai profesionist, mai de ținută, cu spectacole onorabile, nu multe dar valabile, selecționate din repertoriul teatrelor din București, din țară, publice și independente având și două participări din străinătate (Italia și Columbia) Primite cu interes de public în cele șapte zile cât a durat evenimentul acestea au contribuit la relansarea spectacolului de studio, astăzi poate mai oportun ca altădată având în vedere stilul minimalist la modă. În plus, teatrul din Pitești beneficiază de unul dintre cele mai minunate studiouri de teatru, proiectat și realizat prin anii 70 după concepția lui Liviu Ciulei al cărui nume îl poartă de altfel. Cunoscut și sub denumirea de Studioul 125, după numărul locurilor, cochetul spațiu de la mansarda teatrului n-a avut șansa de a-și transforma numele în renume așa cum sperăm că se va întâmpla de acum înainte. E! Și? FOTO Theodor Tudose Păziți de pompieri ca într-un turn medieval am asistat aici pe parcursul festivalului la câteva întâmplări artistice frumoase. Una a fost prilejuită de spectacolul laureaților, E! Și? al UNATC-ului din București, o apreciată înscenare după piesa Improvizație la Alma de Eugene Ionesco, premiată pentru regia Andreei Ciocârlan și virtuozitatea întregii echipe de actori formată din Vlad Nicolici, Mircea Alexandru Băluță, Carol Ionescu, Kostas Mincu, Nicoleta Moscalento. O montare inteligentă, modernă care evidențiază cu haz și convingere critica detractorilor infatuați și absurzi ai teatrului ionescian și ai adevărului vieții pe care dramaturgul l-a apărut. Talente certe, scoală bună, implicare și inspirație, iată cu ce au cucerit proaspeții absolvenți, binemeritând premiul pentru cel mai bun spectacol din festival. Și ne-am mai cățărât o dată la mansardă cu folos pentru a vedea, în afara concursului, premiera teatrului gazdă cu piesa Old Love de Norm Foster în traducerea celui care a fost Petre Bokor, artistul de gust căruia-i datorăm atâtea spectacole de succes. Nu mai puțin acesta, montat de Daniel Bucur (Canada) cu o distribuție de vedete care-i cuprinde pe Constantin Cotimanis, Paula Chirilă, Adrian Păduraru și Iulia Dumitru care le-a ținut bine piept și cu participarea extraordinară a lui Nicu Alifantis. O comedie melancolică, tandră despre o iubire târzie jucată cu lipici de actori al căror farmec nu mai e de mult o surpriză. Constantin Cotimanis și Paula Chirilă, protagoniștii acestei povești de dragoste, jonglează jucăuș cu replicile și situațiile comice producând un spectacol agreabil, de bun gust pe placul unui public amator să retrăiască fără bruscări ad hoc, sentimente perene. De dată recentă e și spectacolul cu varianta Durrenmatt a Dansului morții de August Strindberg - Play Strindberg prezentat în cadrul festivalului la același studio. Dificila partitură care evaluează ratarea unui cuplu aflat într-un război al nervilor e o probă de actorie dificilă pe care Doina Aida Stan și Petrișor Stan o înfruntă eroic și nu fără dificultăți. Cu ajutorul regizorului Matei Varodi spectacolul tinde spre un echilibru al contrariilor deși e minat pe alocuri de platitudini. Din distribuție mai fac parte Cătălin Mirea (Kurt) și Ana Mirela Popescu cea care arbitrează cu umor meciul celor doi soți. Orientarea actuală spre un repertoriu de ținută culturală a Teatrului Davila e atestată și de montarea recentă a capodoperei shakespeariene Romeo și Julieta în regia modernă a lui Bogdan Ciobăa și scenografia stilizată cu sugestii de epocă în decor a Cristinei Ciucu. Traducerea clasică a poetului St.O. Iosif pe care o folosește spectacolul adaptând-o la necesitățile actuale de limbaj păstrează un parfum contrastant cu intențiile de actualizare prin care spectacolul ar vrea să fie pe placul tinerilor de azi.

Au prospețimea necesară rolurilor Sorin Dobrin și Ada Dumitru, ceilalți interpreți ai distribuției alcătuind un ansamblu pestriț, mai au de muncit pentru a atinge anvergura culturală și artistică pe care o reclamă capodopera. În cadrul festivalului o bună impresie a făcut și spectacolul Teatrului dramatic Fani Tardini din Galați cu *Fat Pig* de Neil LaBute în regia tinerei Laura Moldovan. O montare proaspătă, alertă, urmărind întâmplarea dintr-o corporație în care autorul american vrea să semnaleze unele deficiențe de comunicare în relațiile dintre angajați. Simpatice supraponderale Hellen interpretată cu haz reținut de Oana Mogoș îl cucerește cu naturalețea ei pe timidul Tom, rol în care Ciprian Brașoveanu performează obținând un premiu de interpretare. Relația celor doi provoacă tachinări răutăcioase din partea causticului Kater (Vlad Wolf) și a unei foste rivale (Flavia Călin) determinând despărțirea. Ingeniosul dispozitiv scenic care contribuie la ritmarea acțiunii și la impresia de joc mecanic al reacțiilor umane, creat de Ioan Bocoș a fost și el premiat la categoria cea mai bună scenografie din festival.

Revelația feminină a evenimentului a fost tânăra actriță Ada Saltelechi pe care spectacolul *Pe jumătate cântec* scris și regizat de Crista Bilciu la compania independentă Teatrul de foc a impus-o definitiv printre numele consacrate ale generației sale. Premiul de interpretare obținut la Pitești se adaugă altora primite în ultima vreme de ea pentru acest recital de mare dificultate în care redă cu fior și bun meșteșug artistic ratarea dramatică a unei tinere ca posibilă cântăreață, ca femeie, ca om. Cele două trupe străine, una din Florența jucând *Iluzionistul*, după Teatrul descompus de Matei Vișniec și alta din Bogota interpretând *Piatra întunecată*, o poveste de război inspirată din biografia lui Federico Garcia Lorca, au militat pentru ideea unui teatru angajat în problematica gravă a secolului privind violența, intoleranța, manipularea. Răspunzând cu generozitate invitației Teatrului Al. Davila, Teatrul Evreiesc de Stat din București a prezentat spectacolul *Șofer/Pictor* după o piesă de Hillel Mittelpunkt în regia lui Alexandru Dabija prilejuind publicului întâlnirea cu inconfundabila Maia Morgenstern în rolul unei femei puternice și independente, alături de tânărul Lucian Iftime, într-un moment de maxim interes al festivalului de la Pitești care tocmai s-a încheiat.